

בש"פ 3618/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 3618/18

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה שנייה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים,
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ה באייר התשע"ח (10.5.2018)

בשם המבקשת: עו"ד סיוון רוסו

בשם המשיב: עו"ד הלנה לובושיץ

החלטה

1. בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 19.5.2018, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 38067-05-17 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

2. ביום 18.5.2017 הוגש לבית המשפט המחוזי בירושלים כתב אישום נגד המשיב המייחס לו מאות עבירות מין במשפחה, שבוצעו בביתו הקטינה (להלן: המתלוננת) משך תקופה של קרוב לעשר שנים - אשר כללו עבירות אינוס (מאות עבירות), מעשי סדום (מספר עבירות) ומעשים מגונים (מאות עבירות). הפגיעות במתלוננת פסקו רק כאשר עזבה את הבית בשנת 2012, בגיל חמש עשרה וחצי, ועברה להתגורר בפנימייה, למעט עבירה אחת נוספת שבוצעה כשנתיים לאחר מכן.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיון מיום 28.5.2017 טענה באת כוח המשיב נגד קיומן של ראיות לכאורה בעניינו ונגד מהימנותה של המתלוננת. בהחלטתו מאותו היום קבע בית המשפט כי קיימות ראיות לכאורה, תוך שעמד על כך שבעת בחינת עדויות של קורבנות מין יש לפעול בזהירות וברגישות תוך מתן משקל למאפייני הטראומה המינית והשפעתן על הקורבן, וכי הדברים יפים ביתר שאת שעה שמדובר בעבירות מין שבוצעו בקטינים במסגרת המשפחה. בית המשפט עמד על הודעות המתלוננת המגוללות לפרטי פרטים אירועים ספציפיים, וכן תוארה התנהגות חוזרת שהתמשכה במשך שנים. מעדותה של המתלוננת עולה כי נזהרה מלהוסיף פרטים שהיו עלולים להפליל את המשיב אף יותר. עוד צוין בהחלטה כי סימני השאלה העולים מהעדויות, נוגעים לשאלה כיצד לא הבחינו בני המשפחה במעשים שהתרחשו על פי הנטען בדירת שלושה חדרים, ובחלקם בסמוך לאחיה הקטינים של המתלוננת. כמו כן התעוררו ספקות מסוימים באשר למסגרת הזמנים שתיארה המתלוננת באשר לאירוע המאוחר משנת 2014. בית המשפט ציין כי בשלב זה אין לקבוע האם שאלות אלו מצביעות על חולשה כלשהיא בראיות, או שמא מדובר בגרסאות סותרות בלבד. בית המשפט הדגיש כי תלונתה של המתלוננת לא עומדות לבדן, וכי מעדויות של הגורמים המטפלים במרוצת השנים וכן מעדויות חברותיה של המתלוננת עולה כי העלתה טענות אלו בהקשרים שונים בצורה שנתפסה על ידי אנשי המקצוע כאותנטית ואמינה. כמו כן, קיימת אינדיקציה בחומר הראיות ל"השתקה" של העניין בעת ששהתה המתלוננת בפנימייה חרדית. התמונה הכללית שמצטיירת היא של מי שהתלוננה על פגיעה מינית באופן עקבי ובמשך שנים ארוכות, אולם אזרה אומץ לפנות למשטרה רק לאחרונה. לפיכך נוצרת תמונה המצביעה על קיומן של ראיות לכאורה בעוצמה ניכרת.

לבסוף נקבע כי לאור קיומן של ראיות לכאורה כאמור, ונוכח חומרת הפרשה שנחשפה בכתב האישום, מדובר בעבירות המעידות על מסוכנות קשה ביותר של המשיב שלא ניתן להפיגה בחלופה כלשהי, וכי רק בשל מספר סימני שאלה, תידחה ההחלטה בעניין המעצר עד לתום ההליכים עד לקבלת תסקיר מעצר משירות המבחן שיתן לבית המשפט את התמונה המלאה בעניינו של המשיב.

4. בהחלטה מיום 28.6.2017 עמד בית המשפט על ממצאי התסקיר שניתן בעניינו של המשיב, בו הגיע שירות המבחן למסקנות דומות לאמור לעיל בנוגע למסוכנות הנשקפת ממעשיו של המשיב. בית המשפט הוסיף וציין כי יש חשש גם לשיבוש הליכים מצד המשיב, וכי לא הוצגה חלופת מעצר שיש בה כדי לאיין את הסיכון הנשקף מהמשיב. לפיכך, הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. עם זאת, הוסיף בית המשפט כי ייתכן שתוספת איזוק אלקטרוני יהיה בה כדי להפיג את החשש, וכי אם יציג המשיב במסגרת בקשה לעיון חוזר מיקום קונקרטי מתאים לחלופה בפיקוח אלקטרוני יוכל שירות המבחן לבחון אפשרות זו. חלופה כזו לא הוצגה.

5. משחלפו תשעה חודשים וטרם הסתיים משפטו של המשיב, הגישה המדינה ביום 8.2.2018 בקשה

להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. לאור הסכמת המשיב, הורה בית המשפט (השופט ע' ברון) על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים, אשר מסתיימים ביום 18.5.2018.

6. מכאן הבקשה שלפני להאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים או עד מתן פסק דין בעניינו. בבקשה נטען כי העבירות החמורות המיוחסות למשיב, וכן האמור בתסקירים שהוגשו בעניינו, מלמדים על מסוכנותו הגבוהה ועל החשש לשיבוש הליכי משפט נוכח מעמדו הדומיננטי של המשיב במשפחה. באשר לקצב התקדמות ההליך, צוין כי שמיעת הראיות בתיק החלה ובינתיים כבר נשמעה עדותה של המתלוננת, וכעת קבועים ארבעה מועדי הוכחות נוספים במהלך החודשים מאי ויוני.

7. בדיון לפני הפנתה באת כוח מדינה לנימוקי הבקשה, תוך שצוין כי להערכת התביעה ב-4 מועדי ההוכחות, הקבועים כולם בתקופת ההארכה המבוקשת, תסתיים פרשת התביעה ואולי אף תחל פרשת ההגנה. לענין זה אף צוין כי העיכוב בתחילת שמיעת הוכחות בתיק נבע מעיכובים בגין בקשות של ההגנה. עוד הודגש כי מעבר לחומרה הרבה במעשים המיוחסים למשיב, התסקיר בעניינו שלילי מאוד וגם החשש לשיבוש לא הוסר עקב זהות עדי התביעה שטרם העידו. לבסוף צוין כי מצבה הנפשי של המתלוננת קשה, ולאי הארכת מעצרו של המשיב עלולה להיות השפעה על מצבה.

מנגד טענה באת כוח המשיב כי בעקבות עדותה של המתלוננת חל כרסום בראיות התביעה, ובכוונתה להגיש בקשה לעיון חוזר בענין זה. עוד נטען כי המשיב עצור מזה כשנה ומצבה הכלכלי של משפחתו בכי רע. באת כוח המדינה הבהירה כי המדינה חולקת על הטענה לכרסום ראיתי אך מכל מקום מקומה של טענה זו בהליך של בקשה לעיון חוזר ולא במסגרת ההליך דנן להארכת מעצר.

דיון והכרעה

8. בקשת המדינה להארכת מעצר המשיב בדיון יסודה.

9. במוקד הדיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים עומדים כידוע קצב התקדמות ההליך והאיזון בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי העבירות המיוחסות לנאשם ולמידת המסוכנות הנשקפת ממנו, כמו גם לעוצמת עילות המעצר הסטטוטוריות המתקיימות בנאשם.

10. בעניינו קשה להפריז בחומרת המעשים המיוחסים למשיב, ואין צורך בפירוט. מעשים אלה, מהותם ומשכם מצביעים על מסוכנות גבוהה, וזאת לצד חשש מובנה לשיבוש הליכים כאשר מדובר בעבירות מין במשפחה. אין גם מחלוקת על כך כי עיקר העיכוב בתחילת דיוני ההוכחות נבע מבקשות ההגנה. בינתיים החלו כאמור דיוני ההוכחות וקבועים 4 דיונים נוספים במועדים קרובים, ויש לקוות כי ההליכים ימשכו כסדרם עד לסיום המשפט במועד קרוב.

11. טענות המשיב לכרסום ראיתי מקומן בהליך של בקשה לעיון חוזר לפי סעיף 52(א) לחוק המעצרים,

וכמצוין לעיל, הודיעה באת כוח המשיב אכן הודיעה על כוונה לנקוט בהליך כזה.

12. אשר על כן אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 19.5.2018, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 38067-05-17 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ו באייר התשע"ח (11.5.2018).

ש ו פ ט
